

over en enkelt Mand's Kræfter at varetage de med Embedet forbundne, forskjelligartede Forretninger paa tilbørlig Maade. Naar Ulemperne ved den bestaaende Ordning hidtil ikke have været sølte mere end fket, skyldes dette væsenlig den Omstændighed, at Kammerherre v. Jessen havde beklædt Embedet i c. 25 Aar og derfor bestandigt i den forløbne Tid havde kunnet følge Forholdenes Udvikling. Andragendet fremhæver endelig den Betydning, som det har for Kjøbstaden, at den Embedsmand, der staar i Spidsen for den kommunale Forvaltning, har tilstrækkelig Tid saavel til at kunne omfatte de herhenhørende Anliggender med Interesse som til at skaffe sig fornøden Indsigt til deres Varetagelse.

De Erklæringer, som Ministeriet har indhentet over Sagen fra den konstituerede Borgmester og Byfoged i Horsens og fra Amtmanden over Aarhus Amt, gaa begge ud paa at anbefale Delingen, hvorhos den konstituerede Retsbetjent udtaler, at det af Byraadets valgte Medlemmer indgivne Andragende er fuldt overensstemmende med Befolkningens Ønske.

Ligesom Finansministeriet i den Brevvevling, som Justitsministeriet har ført over Sagen med dette Ministerium, har erklæret Tuset at have at erindre inod, at den omhandlede Deling søges gennemført, saaledes har Indenrigsministeriet udtalt, at Horsens er den af Landets Kjøbstæder, som efter sin Folkemængde og Udvikling har størst Krav paa at stilles paa lige Fod med de 5 Kjøbstæder, der ved Siden af Byfogedembedet have et særligt Embede som Borgmester og Auktionsdirektør, og at Oprettelsen af et saadant Embede i Horsens maa anses for særdeles ønskelig for Kjøbstaden.

Justitsministeriet maa nu ogsaa samstemme i, at den omhandlede Deling af Embedet maa anses for at være ønskelig. Man skal i saa Henseende henvise til, at medens Horsens i 1880 havde 12,654 Indbyggere — for Tiden 13,474 —, havde Aalborg, Randers og Helsingør henholdsvis 14,152, 13,457 og 8,978 Indbyggere. Det vil saaledes ses, at Horsens Indbyggerantal omtrent er ligesaa stort som Indbyggerantallet i de to førstnævnte Kjøbstæder, med hvilke Horsens nærmest maa sammenstilles, ligesom dets Indbyggerantal er betydeligt større end Indbyggerantallet i Helsingør. Dernæst er

Horsens i en livlig Fremkomst, og de Krav, som den kommunale Forvaltning stille til Retsbetjenten i denne Kjøbstad, ere sikkert lige saa store som de, denne stiller til de paagældende Embedsmænd i de to førstnævnte Kjøbstæder. Det er indlysende, at, naar det kommunale Selvstyre skal virke til Held for Befolkningen uden at medføre uforholdsmæssige Udgifter, vil det være nødvendigt, at den Mand, der staar i Spidsen for samme, har fornøden Tid til sin Naadighed til selv personligt at følge og varetage den kommunale Udvikling paa alle dens forskjellige Omraader, men Ministeriet kan ikke antage, at dette Krav i Fremtiden vil kunne ske fuldstændig Fyldest, naar Borgmesterembedet skal bestrides af den samme Embedsmand, der har at varetage de med Byfogedembedet forbundne omfattende og mangfoldige Forretninger, der for en stor Del ifølge Loven skulle udføres af den paagældende Embedsmand selv.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser kan fremhæves, at, ligesom det følger af Lovgivningen, at Borgmesteren vil have at tage Del sammen med Byfogden i Skifteforvaltningen, saaledes har man anset det rigtig, i Overensstemmelse med hvad der er Reglen i de ovenfor nævnte Kjøbstæder, der have særlig Borgmester, ogsaa at henlægge Auktionsdirektørforretningerne til førstnævnte Embedsmand. I Forslagets § 2 findes optaget de fornødne Bestemmelser om den Lønning, der vil være at tillægge Embederne. Borgmesterembedet bør ligesom de tilsvarende Embeder i de ovenfor nævnte 5 Kjøbstæder formentlig lønnes som et Retsbetjentembede af 1ste Klasse. Embedet som Byfoged og Byfriver bør efter Ministeriets Formening, ligesom Tilfældet er med de tilsvarende Embeder i de nævnte Kjøbstæder, lønnes som et Retsbetjentembede af 2den Klasse. Da de til den endelige Fastsættelse af Vederlagene for Kontorudgifter til begge Embeder fornødne Oplysninger ikke haves, har man ment, at Vederlagene indtil Videre bør fastsættes ved Finansloven og, indtil Bevilling kan erhverves, af vedkommende Minister.

Sluttelig skal man endnu bemærke, at Embedets Deling vil blive iværksat, saasnart Lovudkastet maatte blive til Lov, men at man ikke har anset det for nødvendigt at optage nogen hertil sigtende Bestemmelse i Loven.